

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 7. Cardinalis Noaillii Parisiensis Archiepiscopi mandatum ad suæ
Dicœsis Clerum sæcularem & Religiosum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](#)

tis perturbatoribus statuta recipere, Sæc. XVIII.
legere &c. inhibuit.

A.C. 1719.

§. VII.

Cardinalis Noaillii Archiepiscopi Parisiensis mandatum ad suæ Diæcessis Clerum sæcularem & Religiosum.

Cum Noaillius ceteroquin Religiosus *Acta publ.* ac prudentissimus Vir probe nosset, *Const. 582.* quod ipse ex utriusque Cleri Ecclesiasticis in sua Diæcesi morantibus non paucis ingentem præberet offensionem, hique ejus orthodoxiam suspectam haberent, hinc declarationem, quam Galli *mandatum* vocant, hoc anno die tertia Octobris, ad omnes Ecclesiasticos transmisit, cuius summa erat hæc:

„Literis nuper a summo Pontifice ad omnes fideles directis ac Romæ publice affixis oompellor, ut vocem meam exaltem, & querelas meas ad universæ Ecclesiæ Tribunal deferam: dum totus in eo eram, ut Constitutione *Unigenitus* passim abutentes coicerem, veritatem, sacræque Sedis honorem & Episcopatus jura defendenterem, necnon solidam pacem Gallicanæ Ecclesiæ procurarem, tunc dissensionum, ac tumultuum Patroni unice eo intenti erant, ut meam fidem summo Pontifici su-

D 3 spectam

Sæc. XVIII. spectam redderent; tantumque effe-
A C 1719 runt, & sub nomine Capitis Ecclesiæ
per universum Orbem diffunderentur
literæ, in quibus Episcopi Catholici
contra errorem vigiles, erga Petri Suc-
cessorem devotissimi, Unitatis centro
arctissime uniti, atris coloribus Hære-
ticorum & Schismaticorum depingan-
tur, atque ad Ecclesiæ gremium re-
dire compelluntur.

Episcopus suam famam tueri obstri-
ctus, sinistras quoque opiniones de sua
fidei puritate, & obedientiæ erga de-
cisiones debitæ sinceritate, ex fidelium
animis delere tenet: Reverentia erga
illum, qui tam acerbis plagis me im-
petit, in me consenescens fors me ad-
duxisset, ut suppresso dolore duntaxat
in lacrimas, precesque ad Deum, ut
ejus lumine ut mentis meæ rectitudo,
& calumniantium nequitia patesceret,
prorupisset: Ast ubi non modo mea
dignitas, sed & præcipue Episcopatus
jura violantur, fundamentalia nostra-
rum libertatum principia evertuntur,
certissima disciplinæ Ecclesiasticæ sta-
tuta pessundantur, ac Tribunalium Ec-
clesiasticorum auctoritate eversa, inter
Ecclesiam & Imperium collisio nascitur,
haud ultra tacere possum, & quamvis
ab omni telo Pontificio per meam ap-
pellationem die 3. Aprilis 1717. & 24.
Septem-

Septembris 1718. publicatam tutus Sæc. XVIII.
sim (a), ut tamen de omnibus vitiis & A.C. 1719.
S. Canonum violationibus in Bulla con-
tentis edoceamini, ab iis novam ap-
pellationem interponendam esse censui:
Præprimis vos admoneo, ne a sacræ
Sedis, & summi Pontificis reverentia
discedatis, nec tamen sub hujus reve-
rentiæ prætextu cæcam obedientiam
Curiæ Romanæ molitionibus exhibe-
atis, nec etiam in has molitiones adeo
insurgatis, ut simul debitam Pontificis
venerationem in cordibus vestris ex-
tinquatis. Pontificis Potestas est stabilita
a Christo Domino, eam revereamini,
Cathedra D. Petri est centrum unitatis
Catholicæ, eidem immote adhærete:
Pontifex tamen decipi potest vel ex
propria fragilitate, vel suorum mali-
tia teste D. Bernardo I. de Confid. non
ergo quæcumque vobis Curiæ Romanæ
Ministri submittunt, & forte S. Cano-
nibus & Episcoporum auctoritati con-
traria sunt, recipite.

D 4

Hanc

(a) Brevissima fana via, omnes quascun-
que libuerit contra Papam, ejusque leges &
decreta hostilitates impune exercendi! num
forte S. Cypriani & Firmiliani declarata re-
sistentia tam eos, quam eis adhærentes a Pon-
tificis censura tutos reddidit, plenumque ef-
fectum suspensivum operata est?

Sæc. XVIII. Hanc in rem vobis propono exemplum
A. C. 1719. Lincolniensis Episcopi, qui pietate, scientia, & Zelo erga verum summorum Pontificum honorem studiosissimus, suæque Ecclesiæ libertatum vindicem acerrimus, & miraculis clarus, eo tempore, quo Anglia Sedi Apostolicæ erat addictissima, contra Innocentii IV. decretum hæc scripsit (a): *Noverat discretio vestra, quod Mandatis Apostolicis affectione filiali devote & reverenter obedio. His quoque, quæ Mandatis Apostolicis adversantur, paternum zelans honorem adversor & obsto. Ad utrumque enim teneor ex divino mandato; Apostolica enim mandata non sunt, nec esse possunt alia, quam Apostolorum doctrinæ & ipsius Domini nostri Jesu Christi, Apostolorum Magistri & Domini, cuius typum & personam maxime gerit in Hierarchia Ecclesiæ Dominus Papa, consona & conformia. Non igitur est prædictæ*

(a) Observandum, quod hanc Epistolam Matthæus Parisius in sua majore Angliæ Historia recenseat, quoties autem hæc historia a variis editoribus, & Protestantibus adulteratoribus fuerit immutata, & quam exiguae fidei sit, in Scriptorum criterio etiam leviter tinctus vix ignorat: consuli possunt Baronius, Spondanus, & Bollandistæ in Tomo V. Junii pag. 129. 167. Tom. I. Aug. p. 451. 282. & passim alibi.

dicitæ literæ tenor Apostolicæ sanctitati con- Sæc.XVIII.
sonus, sed absonus plurimum & discors, A.C. 1719.
propter hoc Reverendi Domini, ego ex de-
bito obedientiae & fidelitatis, qua teneor
antique parenti Apostolicæ Sedi sanctissi-
mæ, & ex amore unionis in corpore Christi
cum ea, quæ in prædicta litera continen-
tur, & maxime quia, ut prætactum est, ad
peccatum Domino Iesu Christo abominabi-
lissimum & humano generi perniciosissimum
evidentissime vergunt, & Apostolicæ Sedis
sanctitati omnino adversantur, & contra-
riantur Catholicæ fidei, unice, filialiter &
obedienter non obedio, & contradico, re-
bello, nec ob hoc potest inde vestra discretio
quicquam durum contra me statuere, quia
omnis mea in hac parte & contradicatio &
actio nec contradicatio est nec rebellio, sed
filialis divino mandato debita Patri, &
vestri honoratio: breviter autem recolligens
dico Apostolicæ Sedis sanctitas non potest,
nisi quæ in cædificationem sunt non destru-
ctionem, hæc enim est potestatis plenitudo,
omnia posse in cædificationem.

His de caussis, prosequebatur Noail-
lius, post maturam deliberationem una-
cum Decanis nostris, Canonicis, &
Ecclesiæ Metropolitanæ Capitulo habi-
tam, hanc nostram appellationem in
Curiæ nostræ unacum hoc mandato ta-
bulas referri, prælegi, publicari, & ubi-
cunque opus fuerit, affigi præcipimus.,,

D 5

§. VIII.